

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΘΑΥΤΗΣ ΦΡ. 10.

**Ο Σουσάνης κι' ο Μαιοῆς
λέν' κουθέντες π' άπορείς.**

Σ. — Στο καρναβάλι μπήκαμε, βάστα Μαρῆ τὸ ἴσο
ν' ανοίξω τ' άχειλάκι μου γλυκά να τραγουδήσω,
Έμπρός παιδιά πετάξετε
και μπαλανσέ φωνάξετε
ἤλθαν τὰ καρναβάλια·
έμπρός ας παίξω τὸ βιολι,
να μὴ σκεφτώμαστε πολὺ
τῆς φτώχιας μας τὰ χάλια.

Έλα Μαρῆ να τρέξουμε τ' άπάνω και τὰ κάτω,
τὸν κόσμο να χαλάσουμε να γένη κομιτάτο,
τρέλλα παντοῦ να σκορπιστῆ
στῆ γῆ τῆ μαλινχόνικα
και στὰ σοκάκια ν' άκουστῆ
τοῦ Λύγκου φισαρμόνικα.

Μπαρμποῦτες να φορέσουμε μικροί, μεγάλοι ὅλοι,
ποῦ Βενετία και Νάπολι να γένη τ' Άργυστόλι

Ἡᾶ να προσπέσουμε Μαρῆ στὸν κάθε μας άφέντη
και νὰν τοῦ ποῦμε· ὅσοε μας για μασκαράδας γλέντι·
ὅσοε μας μιὰ φωροδραχμῆ να γένη κομιτάτο
να κατεβῆ κι' ἡ Λιθαθῶ κι' ὅλο τ' Άράκλι κάτω·
ντουγιᾶς και κόσμος να χαρῆ,
ντουγιᾶς να ζωηρέψη

να ἰδοῦμε και τὸ Σιδερῆ
ποῦ θάβγη να χορέψη.

Τί δηλαδή ; Στῶν Ἀθηνῶν μονάχα τῆς πλατείας
θὰ μπένουν οἱ Καρνάβαλοι να κάνουν άσωτίες·
κι' ἔμεῖς ἐδῶ οἱ μιμηταὶ τῶν Ἑνετῶν ἐκείνων,
μεγάλη νάχουμ' ἔλλειψι μπουφόνων κι' άρλεκίνων ;

Έτσι λοιπὸν θὰ περαστῆ κοτζάμου καρναβάλι,
μ' ἕνα φουτᾶ μεταξωτὸ ποῦ ὁ Σιδερῆς θὰ βάλλη ;
Ἡ δὲ σᾶς φαίνεται ντροπῆς να κάνουν κομιτάτα
και μασκαρίες τοῦ χοροῦ, Λουρδᾶς και Περατᾶτα
κι' ἔμεῖς ἐδῶ οἱ εὐγενεῖς και οἱ πολιτισμένοι,
να κλέμε τσ' άμαρτίες μας ἀπὸ τσ' ἑφτὰ κλεισμένοι ;

Αὐτὰ να ποῦμε, βρέ Μαρῆ,
στὸν κάθε ντόπιο ταλαρᾶ,
για ν' άρχινήσουν οἱ χοροί,
νὰν τῆ περνᾶμε μιὰ χαρᾶ.

Μ. — Αὐτὰ που λὲς μοῦ φαίνονται καλά και βλοημένα
ἀλλὰ γιατί βρέ μασκαρᾶ δὲν μᾶλεγες κι' ἐμένα
στὸ φίλο σου τὸ σταθερὸ,
ναρθῶ στοῦ Γγλέση τὸ χορὸ
παρὰ μᾶφόρεςες κρυφὰ τὸ παλληξώρουχό σου,
κι' ἔλαβες τὴν ἀναίδεια κι' ἐπήγες μοναχός σου ;

Τί να σοῦ κάω ! Ἐπρεπε καὶ ἔμενε να· τὸ ξέρω
και θάβλεπες σεγόρια ποῦθε σοῦ καταφέρω

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4Υ1Φ30029

γι' αυτό σου τόν ἐγώισμό.

Σ. — Τί θάκανες βρέ μπουφο;
Μ. — Τί θάκανα; θά σ' ἐπιανα νά σώβγανα τὸ τζούφο!

Σ. — Βρέ μὴν τὸ πῆς ἄλλη φορὰ, καυμένη μπαρλαφέσα
πῶς εἶχες τὴν ἀπαίτησι νά πᾶς σὲ τέτοια φέστα,
σὲ τέτοιο νόμπιλε χορὸ,
σὲ τέτοιο πανηγῦρι,
ποῦ μ' ἔνα λοῦσο φοβερό
οἱ πρῶτοι ποδογῦροι,
κι' ἡ πρῶτες μας ἀρχόντισες ἢ φίνες καὶ μεγάλες,
πηδοῦσαν σὰν ἀρχάγγελοι στῆς φωτισμένες σάλες.

Κι' εἶχαν πολλές τὸ τρυφερὸν τὸ στῆθος ξεθυλήκωτο
ποῦ ντεκολτέ τὸ λένε.
κι' ἡ Μοῦσα μ' ἔνα μελανὸ πολκάκι ξεμανίκωτο
μ' ἐτρέλλανε καυμένη!
κι' ἐπήγενα σὰν ποντικός σὲ μιὰ γωνιὰ κι' ἐζάρωνα
κι' ἐκείθε τὴν ἀθάνατη τὴ Μοῦσα τὴν καμάρωνα.

Πολὺ γκρασιέζ, πολὺ σαρμάντ, πολὺ χαριτωμένη
ἦτανε κι' ἡ βασίλισσα στὰ κάτασπρα ντυμένη
κι' ἦταν ἡ ἐλεγκάντσα τῆς κι' ἡ καλλονὴ τῆς τόση,
ποῦ σῶφαινότουνε Μαρῆ,
πῶς μιὰ νεφέλη καρτερεῖ
ψηλά νὰν τὴ σηκώση.

Ἐλάμπρυνε κι' ἐφώτισε τὸ μπᾶλο καὶ τὴ φέστα
ἡ ἀγγελόκορμη κυρὰ μὲ τὴ γαλάζια βέστα
κι' ἡ χάρι τῆς ἐτρέλλενε τὸ νόμπιλε τ' ἀσκέρι
καὶ τῶκαιγε τὸ βλέμμα τῆς τὰ νᾶταν διαφοκέρι.
Ἡ δὲ ἀγήρωσ ἡ κυρὰ
ποῦ σῶχω πῆ κι' ἄλλη φορὰ
πῶς οὔτε δίδει προσοχὴν στὴν ἀπειλὴν τῶν χρόνων,
ἀπέφυγε τὸ τοῦ ρ ν τ ἔ μ ἔ ν
κι' ὑψώνουσα τὰ φ ἄ σ ἄ μ ἔ ν
μᾶς ἐκυττοῦσε μόνον.

Μ. — Κι' ἐκείνη ποῦνε στὸ ψηλὸ τὸ μέγαρο, Σουσάνη
γιὰ πὲς μου πῶς σ' ἐφάνη;
Σ. — Αὐτὴ, Μαρῆ μου, πρώτη
σκορποῦσε μέσα στὸ χορὸ, ζωὴ καὶ ζωηρότη.
Καὶ τὴν καμάρωνα πολὺ κι' ἔλεγα μέσαθὲ μου,
ἄμποτες ἔτσι εὐθυμὴ νά στέκη πάντα Θέ μου!

Τέτοια φαιδρότη σὲ χορὸ, πρώτη φορὰ τὴν εἶδα
κι' ἦταν καὶ μιὰ Κορφιάτισσα, νομίζω Γερμανίδα
μιὰ φραελαίν σοβαρὴ,
ποῦ ἂν τὴν ἐβλεπες Μαρῆ,
ἀκόμη θάσουνε χαζὸς καὶ μάρμαρο ἔμπροστά τῆς.
Ἄλλὰ κι' ἡ χάρις τῆς σεμνῆς καὶ τῆς εὐειδιστάτης
πῶπέταγε χωρὶς φτερό
σὲ κάθε πόλκα καὶ χορὸ
κι' ἐφόρῃε ῥόζε φόρεμα μὲ μαῦρα σιριτάκια
ἐθάμπωνε κι' ἐλύγωνε τοῦ κόσμου τὰ ματάκια.

Κι' ἐχόρευε τῶν κυριῶν ἡ πάγκαλος σωρεία
μετὰ χαρὰς ὑψίστης.
καὶ τ' Ἀγγέλου τοῦ κουμπάραυ μου ἡ σεβαστὴ κυρία
μὲτὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς,
ἐδιεκρίθησαν πολὺ
καὶ στὸ χορὸ καὶ ἐτὴ στολὴ.
Καὶ τὸ κορίτσι τὸ ξανθὸ ποῦν ὄλ' ἀφρὸς καὶ γάλα
σὰν περιστέρι κάτασπρο ἔπετοῦσε μὲς τῆ σάλα.

Κι' ἤθελα ῥίμες ζηλευτὲς μερόνυχτα νά φτιάνω
σ' ἐκείνη πῶτραγοῦδησε, σ' ἐκείνους πῶπαίξαν πιάνο.

Κι' ἄλλες πολλές ἐγνώρισα κι' ἐθαύμασα στὸ μπᾶλο
κι' ἂν ἦταν τὸ Ζιζάνιον λιγάκι πιὸ μεγάλο,
ὅλες θὰν τῆς ἀνάφερνα καὶ θὰν τῆς ἐπαινοῦσα.
Κι' ἔμεν' ἀναίσθητος Μαρῆ, ὁσάκις ἐκυτοῦσα
τῆς ξένης μας τὸ ντεκολτέ,
τὸ ἔκπαγλον ἐκείνο
ποῦταν γλυκὸ σὰν τὸ μπελτέ
καὶ σὰν τὸ μαρασκίνο,
κι' ὅταν ἐπρωτοφάνηκε στοῦ μπᾶλου τὸ σαλότο
καὶ σερνικούς καὶ θηλυκούς μᾶς ἔκαμε μπουρλότο.
Μὰ γλύκα περισσότερη, ἀπ' ὅλες εἶχε φέρει,
ἔνα πουλί περαστικὸ ποῦ ζῆ σὲ κρῦα μέρη.

Βελάδες ἦτανε πολλές καὶ ρισπεταμπιλίσιμες
ποῦ βγένουν μόνον εἰς αὐτὲς τῆς ἐποχῆς τῆς κρίσιμες
ἀπὸ τὰ βᾶθη τοῦ κομοῦ ποῦ βρίσκονται θαμμένες
χλωμὲς καὶ ὑποπράσινες καὶ σκοροφαγωμένες.
Ἦσαν φωστῆρες ζηλευτοὶ καθ' ὅλα δάφνας δρέψαντες
καὶ στὸ περίφημο σουπέ γενναίως διαπρέψαντες.

Καὶ ἐχόρῃον κι' ἐπέταγον μὲ γούστο καὶ μὲ χάρι,
ὄλ' οἱ παλαιοὶ κουρσάροι.

ΤΑΚΤΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΤΑΚΤΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΔΕΧΟΜΕΝΑΙ

Κι' ἐχόρευαν μετὰ χαρᾶς μεγάλης κι' ἀνεκφράστου
ὁ φίλος Ἀριστόβουλος μετὰ τοῦ Θεοφράστου
καὶ ὁ Ἰγγλέσης ὁ Μαρῆς φημὸς μπαλαρίνος
καὶ Σολωμὸς Μαρῖνος.

Καὶ κρῖμα ποῦ δὲν ἤσουνε, καυμένε νὰ πηδᾶς
στὴ σάλα τῆ μεγάλης
ποῦταν κι' ὁ κύριος Σκιαδᾶς
καὶ τόσοι τόσοι ἄλλοι.

Κρῖμα μεγάλο κι' ἄδικο, ἐσὺ νὰ μὴ ὑπάρχεις
μὲς τὸ καρὲ πώχόρευεν ὁ κύριος Νομάρχης

Καὶ ξέρεις δίχως νὰ στὸ πῶ, πῶς τοῦ χοροῦ τῆ φλότα
τὴν ἔσερν' ὁ Σπυράγγελος κατὰ τὰ εἰωθότα.

Κι' ἦταν χαρούμενος πολὺ
κι' ἡ ὄψις του ἐγλύκανε,
ξέρωντας πῶς οἱ Ἴταλοὶ
ποῦ τὸν ἐφορτωθήκανε

σὲ γῶρες καὶ σὲ πέλαγα εἶν' κι' ἀρμενίζου ἀλλὰ,
καὶ φόβος δὲν ὑφίστατο μὴν ἔμπουνε στὴ σάλα.

Κι' ὅταν ἐλυώσαν τὰ κερῖα καὶ δὲν ἐφέγγαν ἄλλο·
κι' ἀναγκαστήκαμε Μαρῆ νὰ πάψουμε τὸ μπάλο,
εἶπα στὸν κύρ Ἀλέξανδρο, χρόνους πολλοὺς νὰ ζήσης
πῶλαβες τὴν εὐγένεια τ' ἀσκέρι νὰ ταίσης.

Κι' ὅλες τῆς ὥρες ἔτρεχες κι' ἐγύριζες σὰ σβοῦρα,
νὰ βλέπης μήπως ἔμεινε κανεὶς χωρὶς σαβοῦρα.
Νὰ ζήσης κύρ Ἀλέξανδρε πῶχεις καρδιὰ μεγάλη,
κι' ἄμποτες νὰ σοῦ κατεβῆ νὰ μᾶς καλέσης πάλι.

Κι' εἶπα καὶ στὴ νοικοκυρὰ τὴν εὐγενῆ κυρία,
ὄση κυρὰ μου σῶδωσε τ' ἀσκέρι φασαρία,
ζημιὰ κι' ἀνησυχία,
τόση καὶ μὲς τὸ σπῆτι σου νὰ πέση εὐτυχία.

M. — Ἐσὺ στοῦ μπάλου ἔτρεξες τὸ ἀναμπουμπουλίκι
μὲ ξένη χελιδῶνα,
κι' ἐγὼ στὸ δικαστήριον γιὰ τὴν Θεοκίᾶς τῆ δίκη
ἐστάθηκα κολῶνα.

Κι' ἐγνώρισα τὴν Ἀλευρᾶ
ποῦ τῆνε λέν Ἀγγελικὴ,
τῆ δεσποινίδα τὴν ἀβρὰ
ποῦ τὴν λατρεῦαν οἱ Θεοκί.

Ἄλλ' ὅταν ἐμπερδεύτηκε σ' ἐρώτων ἱστορία,
κι' ἀπὸ κορίτσι δηλαδὴ εὐρέθηκε κυρία.

Κι' ὅταν ἐβεβαιώθηκε ἡ Ἀλευρᾶ, Σουσάνη
πῶς ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ δὲν ἤθελε στεφάνι.

Μιὰ καραμπίνα ζώνεται ἡ ἔξαλλος ἐκείνη
καὶ μὲ τὸ πρῶτο συμπάρο
τῶπῆρ' ὀπίσω τοῦ φτωχοῦ τσ' ἀγάπης τὸ καπάρο
καὶ κάτου τὸν ἀρίνει!

Κρῖμα ποῦ δὲν τὴν ἤκουσες τὸ πῶς ἀπολογήθη
καὶ πῶς μὲ λεπτομέρειαν τὸ πᾶν μᾶς ἀφηγήθη.

Κρῖμα ποῦ δὲν ἐστάθηκες ν' ἀκούης καὶ νὰ φρίττης,
τὸ πῶς τὴν ἐξεπλάνεσεν ἐκεῖος ὁ μακαρίτης,
ἀφοῦ γὰρ νὰ γρικῆσουνε αὐτὰ τὰ γεγονότα,
τόσες καὶ τόσες ἦρτανε κυρίες ἰν καπότα,
κι' ἐθούμαζαν τὴν Ἀλευρᾶ ποῦχε τὴ γενναιότη,
νὰ σφάξῃ σὰ γαλόπουλο τσ' ἀγάπης τὸν προδότη.

Ἐνόρκοι φιλοδίκιοι καὶ πολυπροχομένοι,
ἀθῶα τὴν ἐβγάλανε τὴν κατηγορουμένη
καὶ κύτταξε, κακόμοιρέ, πρὸ ὀφθαλμῶν σου νάχης
ἂν μὲ καμμιὰ σκορδόπιστη καταφερμένα τάχης
κι' ἂν ἔρωτος σ' ἐφύσησε μεθυστικὸς ἀέρας
καὶ δίχως ν' ἀφανοηθῆς ἐγίνηκες πατέρας,
νὰ πᾶς τὸ γληγορώτερο νὰ βάλλης τὴν κουλοῦρα
γιατ' εἶναι κρῖμα τέτοιος νηὸς νὰ πᾶς ἀπὸ κουμποῦρα!

—XXXX—

ΦΙΓΟΥΡΑ.

Ὅλο χαρὰ μὲς' τὸ περιβολάκι,
πετᾶ τρελλὰ δροσάτο κοριτσάκι·
χώνεται στ' ἄνθη, τρέχει στὸν κισσό του,
σὰν Χερουβὶμ μὲς' τὸν παράδεισό του.
Πετᾶ καὶ μιὰ μοσκοῦλα χερακῶνει,
μὰ τοῦ κεντᾶ, ὦ οἰμέ, τὸ δακτυλάκι,
κρυφὸ π' ἀνάθεμά το ἐν' ἀγκαθαίκι,
καὶ νὰ... τὸ δακτυλάκι του ματώνει!
Καὶ μὲ τὸ αἷμα βάφεται ἡ μοσκοῦλα,
ποῦ λὲς πῶς αἱματώθηκε μονάχη,
γιατὶ τὴν τρώγει ἡ ζήλεια καὶ τ' ἀμάχι,
πῶς τὴν περνᾷ στὰ κάλλη ἡ κοπελοῦλα.
Κι' ἐνῶ ἡ ζηλειάρα κρύβει τὴν ὠχράδα,
καὶ μοιάζει τῆς μικρῆς στὴν κοκκινάδα,
πονεὶ τὸ δακτυλάκι ἀπ' τὴν τσιμποῦλα,
κι' ὠχριάζει ἡ κοπελοῦλα σὰν μοσκοῦλα!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Νομίζομεν καθήκον μας να υπενθυμίσωμεν εις τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς ὅτι ἐν Ἀθήναις ὑπετιμήθη ἐσχάτως ἡ τιμὴ τοῦ ἀρτου κατὰ πέντε λεπτά, ἐνῶ εἰς τὴν ἀγοράν μας παραμένει ἡ αὐτή.

Ἐν Ἀθήναις τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτέλεσε τοὺς γάμους αὐτοῦ, ὁ φίλος ἡμῶν συμπολίτης κ. Τιμοθέων Α. Μομφερράτος ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ, μετ' εὐπαιδέυτου καὶ σεμνοτάτης κόρης, τῆς δεσποινίδος Μαρίας Φιλαδελφείας, γνωστῆς οἰκογενείας τῶν Ἀθηνῶν. Πρὸς τὸ εὐοιώνως ἀρμολογήσῃ ζεύγος τῶν νεογύμων ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς πέμπει τὰς ἐγκαρδιωτάτας, αὐτῆς εὐχάς.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐξελέγη ὁμοθυμαδὸν ὑπότῃ: ἐν Ἑνεσίᾳ Ἑλληνικῆς Κοινοῦτος, ὡς πρωθυερεὺς, ὁ ἐν τῇ ἐκεῖ ὀρθοδόξῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπηρέτων πρό ἔτους εὐδοκίμως ὡς διάκονος, κ. Ἀριστοτέλης Μοντεσάντος, ὅστις καὶ ἀρκετούμενος προσεχῶς χειροτονηθήσεται ἐνταῦθα.

Ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των οἱ νεοδιορισθέντες ἐνταῦθα κ.κ. Γ. Σταυρόπουλος πρωτοδίκης, Κ. Κωνσταντινίδης τελώνης καὶ Ι. Μιαούλης λιμεναρχῆς.

Συνιστῶμεν εἰς τὰς κυρίας μας νὰ ἐπισκεφθῶσιν τὸ Μπαζάρ τοῦ Ληξουρίου, τὸ ὁποῖον διοργανώθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐκεῖ κυριῶν διὰ τὴν πρόδον τῆς Φιλανθρωπικῆς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα

Θερμῶς θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ λάβετε τὴν εὐγενῆ καλοσύνην ὅπως ἐξ ὀνόματος μου ἐκφράσετε διὰ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας, ἐν γενικῶν εὐχαριστήριον εἰς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν Κεφαλληνίας διὰ τὸ ἀπειρον ἐνδιαφέρον ὅπερ δι' ἐμὲ ἐλάβεν.

Μετὰ σεβασμοῦ.

Ἡ ἀθωοθεῖσα
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΛΕΥΡΑ.

Ὡ δε, ἴον ὠ δεῖον.

Σπυρίδιον Κυπριώτης πρῶτος λύτης. Μαρίας Πατρίκιου, Δ. Κ. Μαζαράκης, Σοφία Π. Δεσάντη, Μαρία Ραζή, Μαρίκα Σ. Καγκελάρη, Α. Στεφανίτσας.

Ἀπὸ σήμερον τὰ προτεινόμενα εἰς λυσινα ἀινίγματα θὰ εἶναι δύσκολα, διὰ νὰ φαίνεται ἡ ἀξία τῶν κ.κ. λυτριῶν καὶ λυτῶν.

Θὰ εἶναι δὲ ὅλως ἀσχετον τὸ ἀίνιγμα μετὰ τὰ ψευδώνυμα ἢ μᾶλλον μετὴν Σατανικὴν ἀλληλογραφίαν ἥτις ἀπὸ σήμερον τίθεται εἰς ἐνέργειαν.

Οἰσοδῆποτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσιεύσιν δέκα λέξεις **ΜΟΝΟΝ** χωρὶς νὰ λύῃ τὸ ἀίνιγμα ἀλλ' ἐνοπογράφως πάντοτε· δὲν ἔπεται ὅμως ὅτι θὰ ἔχη καὶ τὸ δικαίωμα νὰ προσβάλλῃ τὸν κόσμον, διότι μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ἐντελῶς ἀόριστα καὶ μακρὰν πάσης προσβολῆς καὶ ἀπῶς ἐξυπνογραμμμένα θὰ δημοσιεύονται.

Ἐξαιρετικῶς σήμερον δημοσιεύομεν τὴν προηγουμένην ἀλληλογραφίαν ὅπως ἐσταλλῆ εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως, μόνον ἐν τῶν δέκα λέξεων θὰ περιορίζεσθε.

ΣΑΤΑΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πόσον σκέπτομαι τὴν ἀναχωρησίαν σου τώρα ποῦ ἐγνωρίσθημεν! — Σὺ ἔχεις τὴν ἀρμπορίζα μου δι' ἐνθύμῃσαι· κί' ἐγὼ τὴν παλὰ ἐπιστολή σου, ἀλλὰ φεῦ! — Ἔχετε λάθος, διότι τὸ φτιασίδι μόνον στὴν πλάκα το βαζοῦν καὶ ὄχι στὸν ἅη Γιώργη. — Οἱ τρεῖς ἀποτυχόντες στρατιωτικοὶ ἐν Κερκίρα. — Μὴν τὰ ἔχεις μετὰ τὸ Λοχία, διότι ἡ ὑπρέτρια σου τὰ ἐμαρτύρησε. — Πρὶν μ' ἐκτίταξες μετὰ τὰ δίοπτρα καὶ τώρα... οὐ μετὰ τὰ μάτια! — Συγχωρῶ τὴν ἀπεσφράγησιν τῆς ἐπιστολῆς ἀλλὰ...! —

Ἀπάχηδες ναυτόπουλο
μὲ τ' ἀργυρὴ κανάτι;
σοῦ εὐχομαι σ' ἀνώτερα
γιὰ τὴ χρονιά ποῦ θάρτη.

Ἡ σοκολάτα ἔλαχε εἰς τὴν δεσποινίδα Μαρίας Πατρίκιου

Διὰ τὸ προσεχές προτείνεται ἡ ἐριώτης.

Τίνας ἐσταύρωσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν;

Εἰς τὸν πρῶτον· λύτην ὁ ὁποῖος πάντοτε θὰ πέρη τὸ βραβεῖον, δίδεται ἐν ἡμερολόγιον τοῦ Σκόλου χρυσοδεμένον ἀξίας 5 δραχμῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινῶ ὅτι ἀφιχθέντες ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν κλητήρισαμεν εἰς Αἰθόστρωτον ἐναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας **ΤΕΛΕΙΟΝ ΡΑΦΕΙΟΝ** ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων ὡς καὶ ζακετῶν, ἐπανωφριῶν, κοβερκῶτ, φουστῶν ἀπλῶν καὶ φουστῶν κοιλῶν ποδηλασίας καὶ ἱππασίας διὰ Κυρίας.

Πεποίθαμεν ὅτι θὰ λάβωμεν τὴν τιμὴν τῆς εὐμενοῦς ὑποστηριξείω; σας τὴν μᾶλλον ὅσῳ τὰ ποστοποιητικὰ ἀτινα κατέχωμεν των μᾶλλον πεφημισμένων ἐν Ἀθήναις καταστημάτων βραπτικῆς παρ' οἷς εἰργάσθημεν εἰς τε τὴν βραπτικὴν καὶ κοπτικὴν (Χαλκωματὰ ἀδελφῶν Ἀηδοнопούλων καὶ Lambert Millet) ἐγγυῶνται ὑπὲρ τῆς ἐκ μέρους ἡμῶν ἐπιτυχοῦς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν σας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ὄλος πρόθυμοι
Κ. ΤΟΥΓΙΑΤΟΣ
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΣ.
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ